

som ikke eller kun meget kortfattet er omtalt i Domstolsudvalgets betænkning.

10.1. Bevillingskontrol

10.1.1. Rigsrevisor og statsrevisorerne

Domstolsudvalget finder, at Domstolsstyrelsen ligesom andre statslige organer skal være undergivet reglerne for revision af statens regnskaber, jf. betænkningen side 105.

Justitsministeriet er enig i denne vurdering, og en modsat løsning vil også være helt usædvanlig i det statslige system.

Det foreslås derfor, at statsrevisorerne og Rigsrevisionen skal have samme kompetence over for Domstolsstyrelsen som over for alle andre statslige myndigheder. Rigsrevisor kan således forlange, at Domstolsstyrelsen fremlægger alle oplysninger, der efter rigsrevisors skøn er af betydning for rigsrevisors hverv, ligesom rigsrevisor til enhver tid kan foretage revision og regnskabsmæssig gennemgang hos Domstolsstyrelsen. Domstolsstyrelsen vil endvidere være forpligtet til at besvare rigsrevisors bemærkninger til en foretagen revision og gennemgang af Domstolsstyrelsens regnskaber. Rigsrevisor vil også som hidtil kunne foretage revision og regnskabsgennemgang ved retterne.

Det følger endvidere af denne opgavefordeling, at ministeren må kunne afkræve Domstolsstyrelsen en udtalelse, såfremt rigsrevisor i medfør af rigsrevisorlovens § 16, stk. 2, anmoder ministeren om en udtalelse i forbindelse med rigsrevisors stillingtagen til en konkret revisionssag vedrørende Domstolsstyrelsens regnskaber, eller ministeren efter rigsrevisorlovens § 18, stk. 2, skal afgive en redegørelse til statsrevisorerne om de foranstaltninger og overvejelser, som en beretning fra rigsrevisor om en revisionssag i Domstolsstyrelsen har givet anledning til.

I forbindelse med konkrete revisionssager vil rigsrevisor/statsrevisorerne således rette henvendelse til ministeren, der besvarer sådanne henvendelser efter forud indhentet udtalelse fra Domstolsstyrelsen. Dette vil naturligvis ikke være til hinder for, at Rigsrevisionen i forbindelse med behandlingen af konkrete sager kan rette direkte henvendelse til Domstolsstyrelsen med spørgsmål af faktisk og mere opklarende karakter.

Efter rigsrevisorlovens § 14 fastsætter rigsrevisor bestemmelser om afholdelse af *kasse- og beholdningseftersyn*. Ifølge bekendtgørelse nr. 337 af 24. juni 1977 § 3 afholdes kasseeftersyn af rigsrevisor, medmindre der er indgået anden aftale mellem rigsrevisor og den pågældende minister. Hidtil har kasseeftersynet ved domstolene ifølge aftale mellem ju-

stitsministeren og rigsrevisor bl.a. været varetaget af ansatte i Justitsministeriets departement.

Justitsministeriet finder imidlertid, at denne ordning bør ophøre ved oprettelsen af en domstolsstyrelse. Det vil således stemme dårligt med de intentioner, der ligger bag oprettelsen af en uafhængig domstolsstyrelse, hvis ansatte i ministeriets departement, der er underordnet justitsministeren, skal stå for revisionen af retternes regnskaber.

Den fremtidige revision af domstolenes regnskaber kan eventuelt tilrettelægges således, at opgaven efter aftale med Rigsrevisionen varetages af ansatte i Domstolsstyrelsen.

En anden mulighed er, at Domstolsstyrelsen opretter et revisionssekretariat, der eventuelt med bistand fra eksterne inspektører forestår kasseinspektionen ved domstolene. En endelig stillingtagen til dette spørgsmål må imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ske efter nærmere drøftelser mellem rigsrevisionen og Domstolsstyrelsens bestyrelse.

10.1.2. Budgetopfølgning i finansåret

I løbet af finansåret sker der løbende en budgetopfølgning, der former sig som en sammenstilling af det faktiske forløb med det budgetterede.

Herved sker der en sammenligning af det faktiske forbrug med bevillingerne på den pågældende konto, og det vurderes, om de anvendte budgetteringsforudsætninger har vist sig holdbare.

I staten er der indført en fast procedure for den løbende budgetopfølgning. Der påhviler i den forbindelse ministerierne en forpligtelse til nøje at overvåge det faktiske udgifts- og indtægtsforløb. Herudover påhviler der ministerierne en såkaldt »initiativpligt«. Heri ligger, at en minister, som registrerer større udgifter end budgetteret – eller mindre indtægter – har pligt til at overveje, hvilke foranstaltninger der kan tages for at kompensere herfor. Der kan f.eks. blive tale om en stramning af den bagvedliggende lovgivning eller gennemførelse af administrative ændringer m.v.

Justitsministeriets Administrationsafdeling udarbejder således tre gange årligt *totalrammeredegørelser* for finansåret. Formålet med disse rammeredegørelser er at give Finansministeriet en status for såvel udgiftsudviklingen i det løbende finansår som udarbejdelsen af finanslovsforslaget for det kommende finansår. Disse totalrammeredegørelser udarbejdes i et nært samarbejde mellem Administrationsafdelingen og de enkelte budgetområder – herunder Domstolsafdelingen.

Domstolsudvalget har ikke i sin betænkning berørt spørgsmålet om udarbejdelse af totalrammeredegørelser. Efter Justitsministeriets opfattelse bør